

Publicerad 2019-11-08 01:09 av enpoet

Ödesryck smilar

Ge mera fria tyglar nya leende raketer till månen, det skapas flera nya moment och tiden skiner med längre utåtriktade gläntor, som från skänkt.

Det motoriska, elektriskt i tussar något studsigt, griper ordet med måttnad.

Livsform invecklande små små ödesryck, de som inte går av sig själva i tiden.

Sådan minut i tidsrycket överspönt, spänningen urvattnas av en lika modern facilitet.

Grip inte grepen, greppet grinar över små spenatblad, nu växer musklerna, nästan förkortat invärtes utgående detta lilla rycket.

Är jag vaken?

Sussa gott sov sött och lämna tidsfavören ledig intill ett utanpå förkortat gripande utav en liten slags fajt med den eviga drömkorridoren, åskans sista dröm som är ödesrycket med ömmande smilgropar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enpoet med Poeter.se id #139472 innehar upphovsrätten